

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky právnej veci navrhovateľa: **Ing. L. M.**, bytom O., proti odporkyňi: **Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o zaplatenie 181 124,34 € s prísl., vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 25C 165/2008, o dovolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29. septembra 2011 sp. zn. 9 Co 397/10, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaní **z a s t a v u j e** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I rozsudkom č. k. 25C 165/2008-53 zamietol návrh navrhovateľa o zaplatenie 181 124,34 € s 10 % úrokom z omeškania, titulom zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pokiaľ navrhovateľ vyčítal súdu nečinnosť a priet'ahy v konaní o výkon rozhodnutia, nepreukázal porušenie právnej povinnosti Okresného súdu Veľký Krtíš plniaceho úlohy štátu, ktorá by mala za následok vznik zodpovednosti štátu za škodu, pretože v konaní vedenom pod sp. zn. E 1151/98 okresný súd vykonával jednotlivé úkony priebežne, bez väčších časových odstupov a má za to, že to bol práve navrhovateľ, ktorý svojou nečinnosťou bránil plynulému priebehu tohto konania tým, že bol nečinný a neodpovedal na výzvy súdu ohľadom predloženia rozhodnutia preukazujúceho pohľadávku povinného. rovnako nepreukázal splnenie ani ďalšej podmienky pre zodpovednosť za škodu, a to samotný vznik tejto škody, príp. nemajetkovej ujmy. Výška tzv. prvotnej škody (81 421,23 €), ktorú si uplatňoval voči odporkyňi totiž predstavuje sumu rovnajúcu sa sume už mu priznanej právoplatným rozhodnutím súdu v inom konaní voči inému subjektu (PD P. v likvidácii), ktorú si v

dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok tohto subjektu uplatňoval aj osobitnou prihláškou v konkurznom konaní na Krajskom súde v Banskej Bystrici sp. zn. 47-24 151/00. Keďže súd mal z výpisu z obchodného registra za preukázané, že toto konkurzné konanie nie je do dnešného dňa právoplatne skončené, je možné, aby nárok navrhovateľa (ešte) bol uspokojený v rámci speňažovania majetku patriaceho do konkurznej podstaty úpadcu. Navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno ohľadne splnenia predpokladov pre vznik zodpovednosti odporcu za škodu v dôsledku nesprávneho úradného postupu podľa zákona č. 58/1969 Zb., keď nepreukázal porušenie povinnosti odporcu, existenciu tvrdenej škody, príp. nemajetkovej ujmy na jeho strane a teda ani príčinnú súvislosť medzi vznikom ním uvádzanej škody a porušením právnej povinnosti odporcu, v dôsledku čoho posúdil nárok navrhovateľa ako nedôvodný a v celom rozsahu ho zamietol.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 29. septembra 2011 sp. zn. 9Co 397/2010 potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval že súd prvého stupňa správne postupoval, keď sa zameril na zisťovanie základných v zákonných predpokladov pre priznanie náhrady škody. Správne vyvodil aj záver, že navrhovateľ, na ktorom bola v zmysle § 120 O.s.p. dôkazná povinnosť na preukázanie podmienok zodpovednosti, nepreukázal existenciu protiprávneho konania, existencie škody a priamej príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou, ktorá mala navrhovateľovi vzniknúť. S odôvodnením sa odvolací súd plne stotožnil, pretože vykazovalo známky vecnej správnosti (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie. Žiadal ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) predovšetkým skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže o dovolaní konať. Zistil, že tieto podmienky konania nie sú splnené.

Kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (§ 103 O.s.p.).

Ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia, pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodari nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.).

V dovolaní sa musí popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu a z akých dôvodov sa toto rozhodnutie napáda, prípadne ktoré dôkazy by sa mali vykonať na preukázanie dôvodov dovolania a čoho sa dovolateľ domáha (§ 241 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

V zmysle ustanovenia § 241 ods. 1, veta druhá O.s.p. musí byť dovolateľ v dovolacom konaní zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Citované zákonné ustanovenie vyžaduje, aby bol dovolateľ vzhľadom k zvýšenej odbornej náročnosti dovolacieho konania zastúpený profesijným advokátom.

Súd prvého stupňa uznesením z 5. januára 2012 č.k. 25C 165/2008-76 vyzval dovolateľa, aby v lehote 10 dní doplnil svoje podanie o zákonom vyžadované náležitosti dovolania a založil do spisu plnomocenstvo, ktoré udelil pre dovolacie konanie advokátovi; súčasne ho poučil, že má možnosť požiadať súd o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov (§ 30 O.s.p.). Dovolateľ predmetné uznesenie prevzal dňa 20. januára 2012 (viď doručenka č.l. 77), do spisu nezaložil splnomocnenie udelené advokátovi na jeho zastupovanie v dovolacom konaní ani žiadosť o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov.

Napriek tomu, že dovolateľ nemá právnické vzdelanie vyžadované na zastupovanie v dovolacom konaní, ktorým je v zmysle konštantnej judikatúry súdov len vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo na právnickej fakulte vysokej školy, alebo uznaný doklad o vysokoškolskom vzdelaní druhého stupňa vydaný zahraničnou vysokou školou, a ako dovolateľ takéhoto zástupcu potrebuje, keďže ide o zákonnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nesplnenie bráni prejednaniu jeho dovolania, nepoveril v súdom určenej lehote a ani doposiaľ svojím zastupovaním žiadneho kvalifikovaného zástupcu.

So zreteľom na nerešpektovanie výzvy okresného súdu uvedenej v uznesení z 5. januára 2012 č.k. 25C 165/2008-76 v stanovenej lehote, ani do času rozhodovania dovolacieho súdu, musel Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) s poukazom na ustanovenie § 243c O.s.p. a § 104 ods. 2 O.s.p. pre nesplnenie zákonom požadovaných náležitostí dovolania, konanie o dovolaní navrhovateľa zastaviť.

Aplikujúc uvedené zákonné ustanovenia preto dovolací súd dovolacie konanie zastavil bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. mája 2012

JUDr. Jana B a j a n k o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Hrčková Marta